Společenská rubrika

Oslavili svá životní jubilea

ve 4. čtvrtletní letošního roku oslavili svá životní výročí tito naši spoluobčané:

- Dagmar Bryknarová z Pecky – 80 let
- Zdenka Vágenknechtová z Pecky – 80 let
- Danuše Křížková z Pecky – 91 let
- Marie Straňková ze Lhoty – 88 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohodu.

Navždy nás opustili:

- Ludmila Tázlarová z Pecky
- Ing. Jiří Hylmar z Pecky
- Vlasta Bucharová z Pecky
- Ing. Jan Erbrt z Kalu

Věnujme jim tichou vzpomínku.

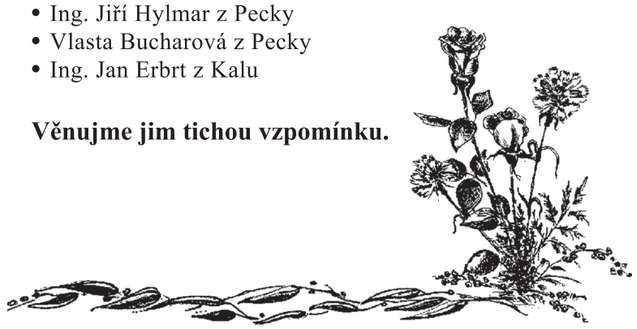

Vítání občánků

V sobotu 28. listopadu byly slavnostně přivítány do života tyto děti:

- Aneta Hylmarová z Kalu
- Vojtěška Prokšová z Bukoviny
- Eliška Hlušičková z Bukoviny
- Miriam Kalistová z Pecky
- Kristýna Pukšová ze Staňkova
- Josefína Murdychová ze Lhoty

Ještě jednou přejeme všem pevné zdraví a hodně radosti.

Další číslo Listů Peckovska vyjde v březnu 2016.
Příspěvky můžete průběžně vhazovat do novinové schránky úřadu městyse.
Uvítáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.
Uzávěrka příštího čísla bude 2. března.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zaslané příspěvky.

Listy Peckovska
Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecky.
prosinec 2015, ročník XXV.
Řídí redakční rada ve složení:
Petr Pavel, Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Marie Pavlová,
Hana Rejmontová, Jan Murdych, Lenka Knapová
grafická úprava: Zdeněk Kalenský

web: www.mestys-pecka.cz
e-mail: podatelna@mestys-pecka.cz, knihovna.pecka@seznam.cz
Počet výtisků 250
Cena 15 Kč

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Ročník XXV
číslo 4 / 2015
prosinec 2015 – březen 2016

Z obsahu:

- Děkan Miroslav Stryhal – str. 4
- Virtuální univerzita třetího věku – str. 7
- Ekologický den v páté třídě – str. 10
- Tradice vánočního stromečku – str. 13
- Uprchlíci v Pecce – str. 14
- Na kole okolo Slovenska přes hory a doly – str. 16
- Fotbalová ozvěna 2015 – str. 20

Vánoční trhy na Pecce se vydařily

V sobotu 12. prosince v ranních hodinách se zaplnilo peckovské náměstí stánky s různými dobrotami a vánočním zbožím. Počasí bylo opravdu vydařené, modrá obloha a sluníčko, jen vítr byl trochu ostřejší. Předvánoční atmosféru ale nemohlo nic narušit.

(pokračování na straně 2)

pozvánka

Městys Pecka a Kulturní sdružení Harant Pecka srdečně zvou na

Vánoční zpívání u stromečku

na peckovském náměstí v pátek 25. prosince 2015 od 17 hodin.

Zahraje a zazpívá Hořeňák.

S sebou svíčky, prskavky, brýle, hudební nástroje a chuť zpívat.

Příjemně prožité Vánoce, pevné zdraví, hodně štěstí a lásky v novém roce 2016 přeje redakce

Úspěšný rok 2016

Vážení spoluobčané,
rok utekl jako voda a my stojíme na prahu roku nového, přemítáme a očekáváme, jaký asi bude, jaká překvapení nám připraví.

Vánoční čas je čas klidu, pohody, setkávání a bilancování. Z šedivého podzimu vykvetl květ, láska je cítit na každém kroku, prostě nejkrásnější období roku je tu.

Dovolte mi, abych touto cestou poděkovala zastupitelům, zaměstnancům úřadu a všem, kteří nemyslí jen na sebe, za obětavou práci, za podporu a stálou snahu o lepší podmínky pro život v našich obcích.

Vytváření podmínek pro kvalitní život v našich vesničkám, to je cílem i náplní roku 2016.

Přejme si, ať se podaří zrealizovat všechny plánované akce, které jsou součástí rozpočtu, ať se nám zde dobře, spokojeně a ve zdraví žije.

Hana Štěrbová

Vánoční trhy
na Pecce se vydařily

(pokračování ze strany 1)

Úderem 10. hodiny se náměstím rozezněly vánoční písně a básně v podání dětí z mateřské školy, v odpoledních hodinách zpříjemnily návštěvníkům atmosféru svým programem děti ze základní školy. Moc jim za to děkujeme.

Krásné počasí, výborný svařák, teplá medovina, mošt, káva a jiné dobroty příjemnou atmosféru jen dotvořily.

Děkujeme všem, kteří se na přípravě a průběhu této akce podíleli, a těšíme se příští rok na shledanou.

-hš-

Bohoslužby o Vánocích – Farnost Pecka

Štědrý večer – Půlnoční mše
Čtvrtek 24. prosince
Vidochov – 14 hod.
Borovnice – 16 hod.
Pecka – 20 hod.
Mostek – 22 hod.

Boží hod Vánoční
Pátek 25. prosince
Pecka – 8 hod.
Borovnice – 9.45 hod.
Mostek – 11.15 hod.

Svátek sv. Štěpána
Sobota 26. prosince
Pecka – 8 hod.
Mostek – 10 hod.
Vidochov – 16 hod.

Svátek sv. Rodiny
Neděle 27. prosince
Pecka – 8 hod.
Borovnice – 9.45 hod.
Mostek – 11.15 hod.

Silvestr – Mše na závěr občanského roku 2015 s prosbou o požehnání na další rok
Čtvrtek 31. prosince
Pecka – 16 hod.

Nový rok
Pátek 1. ledna
Pecka – 8 hod.
Borovnice – 9.45 hod.
Mostek – 11.15 hod.

www.farnostpecka.cz

Mistrovství Pecky v běhu
na historických lyžích a zabijačkové hody 2016

Na peckovském koupališti se tradičně na přelomu ledna a února (30. ledna 2016), koná setkání přátel běhu na lyžích. Hlavní náplní je závod v běhu na historických lyžích v dobových kostýmech. Závodu se může zúčastnit každý, kdo vlastní lyže, které byly vyrobeny před rokem 1970, a sám závodník přijde oblečen v dobovém kostýmu. Soutěžící jsou rozděleni hned do několika věkových kategorií – ti nejmenší, dorost, ženy, muži. Trať bude mít přibližně 1 km a je umístěna do areálu kempu Pecka. Závodníci musí během trasy překonat několik překážek a jednu občerstvovací stanici, kde se každý dospělý účastník musí posilnit panákem alkoholu. Závodní dráha je volena dle sněhových podmínek a především dle inspirace pořadatelů, kteří každý rok připraví záludné pasáže. Letos bude závod zpestřen inspirací biatlonu a každý závodník bude muset během svého výkonu sestřelit terče a případně absolvovat trestné kolo. Pro závodníky i přihlížející nabízí každý rok místní restaurace pohoštění. Přijďte ochutnat zabijačkové pochoutky (zabijačkový guláš, jitrnice, kroupy, prejt, tlačenku, ovar…).

Restaurace otevírá již v 10.00, prezentace je od 12.30 a start závodu je naplánován na 14.00.

Závody a hody se uskuteční za každého počasí. Všichni jste srdečně zváni.

-jh-

Silvestrovský běh Kryštofa Haranta

8. ročník
Místo konání: Pecka
Datum: 31. prosince 2015
Prezentace: od 10.00 hodin – budova Úřadu městyse Pecka
Start 1. kategorie – 10.30 – náměstí Pecka

Závod je určen jak registrovaným, tak rekreačním běžcům. Vypsány jsou kategorie: předškoláci, žáci, dorostenci, muži, ženy, veteráni. Délka hlavního závodu (náměstí–hrad Pecka) je 1 200 metrů. První tři ve všech kategoriích obdrží diplomy a ceny dle možností pořadatelů. Malé občerstvení v budově Úřadu městyse bude zajištěno.

Přijďte si zaběhat před silvestrovským mejdanem!!!

Pořádají OK Reco Sport a Městys Pecka

Kemp Pecka vyhrál anketu
kemp roku v ČR a SR

Koupaliště a kemp Pecka vyhrálo prestižní anketu portálu www.dokepu.cz a stalo se nejlepším kempem v ČR. Dále jsme byli ohodnoceni jako nejlepší kemp v Královéhradeckém kraji a nejlepší kemp se sportovním zázemím.

Nastavenou laťku se budeme snažit udržet i v příští sezoně. Děkujeme všem za přízeň a těšíme se v roce 2016 v Kempu Pecka.

Jaroslav Hudec

Akce v kempu Pecka 2016

Rádi bychom Vás pozvali na již IX. ročník Motosrazu Pecka letos pojatého jako rockový víkend. Termín je 27. – 29. května 2016. Můžete se těšit na spoustu rockových kapel jako: Komunál, Debill Heads, Wanastowi vjecy revival, Vaťák, Phoenix a hlavně na Jaroslava Uhlíře s kapelou.

Poslední víkend v červenci (29. – 31. 7. 2016) jsme opět přichystali Country festival Pecka s těmi nejzářivějšími jmény české country: Věra Martinová, Fešáci a Michaela Tučná, Schovanky, Michal Tučný revival Plzeň, Greenhorns a Honza Vyčítal, Blueground a Klára, Monogram a další

Zveme Vás i na další akce, jejich seznam a jiné aktuality můžete sledovat na www.kemppecka.cz

-jh-

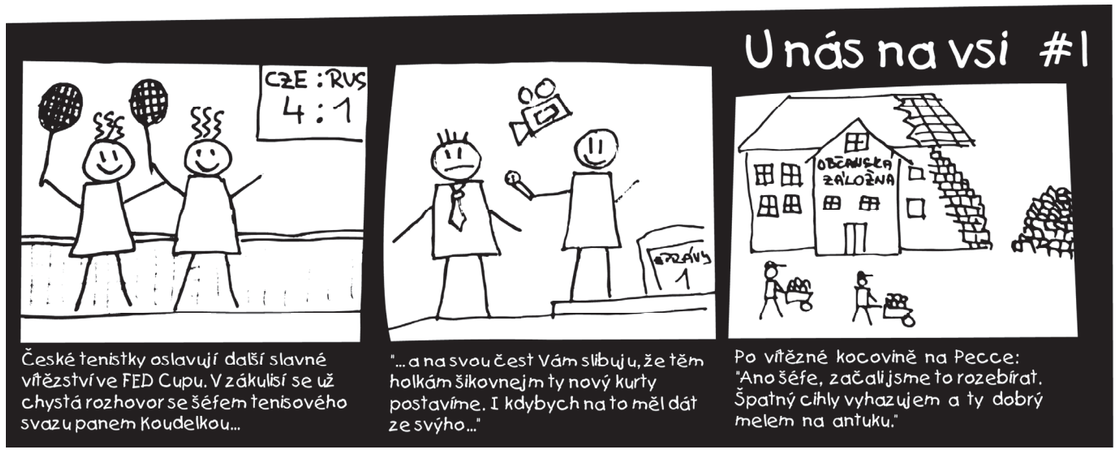

Pokladem Evropy je křesťanství

Milí čtenáři,
Vánoce jsou radostné svátky. A nebylo by Vánoc bez Ježíše Krista, bez radosti z jeho narození. Tím, že přijal naši přirozenost a stal se jedním z nás, zároveň ukazuje velkou hodnotu každého jednotlivého člověka. A ta je v tom, že máme nejen tělo, ale i duši.

Zdá se, že dnešní lidé se víc soustředí na to, aby měli, než na to – kým jsou! Všichni se honí, aby co nejvíc vydělali, aby měli co nejlepší životní úroveň, hromadí hmotné věci… Ale co naše duše a náš vrozený smysl pro duchovno? Nemůžeme setrvávat jen při tom, co je hmatatelné a užitečné jen pro nás samotné. Měli bychom usilovat právě o duchovno, o Boha, který nás tak miloval, že poslal svého jednorozeného syna, aby nás vykoupil. V tom se odráží největší láska Boha k člověku. Víra v Boha pomáhá lépe žít, rozumět lépe životu svému i lidí kolem nás. Dnes, v době, kdy jsou na pořadu dne atentáty a útoky teroristů, z nového úhlu přemýšlíme o tom, jaké jsou skutečné hodnoty. Jasně vyplývá, že největším pokladem Evropy je křesťanství, které se jako červená linie už po více než 1 000 let prolíná našimi dějinami a je součástí naší identity. V českých zemích o něj bojovali svatý Václav, svatá Ludmila, svatý Jan Nepomucký...

Dnešní svět, víc než kdykoli jindy, potřebuje modlitbu, víru, lásku a naději. O Vánocích, umocněných poselstvím vyhlášení roku 2016 rokem Milosrdenství, máme krásnou příležitost obnovit náš vztah s křesťanskými hodnotami – láskou, milosrdenstvím, s Bohem a Kristem. Ježíš nám svým narozením přináší naději, že je s námi, pro nás a chce nám pomáhat v našich životech, ať jsou jakékoli. Potřebuje jen náš čas a otevřenost. Kéž jsou tyto vánoční svátky obdobím prohloubení naší víry a lásky v našich rodinách.

Do nového roku 2016 přeji Vám všem spoustu naděje a pokoje.

P. Mariusz, farář

Radostná setkání různého druhu

Podzim a adventní období má být časem zklidnění, ale i radosti ze společného prožívání. Na peckovské faře byl hezkých příležitostí dostatek – od poděkování za úrodu na konci října, přes besedu s překladatelkou Věrou Červenkovou starší nad knihou Uchopit kopřivu, výstavu betlémů a dřevořezeb Magdalény Novákové a povedené dětské odpoledně s názvem Putování za světýlky, které zorganizovaly šikovné maminky z Mostku, až po adventní koncerty peckovských dětí v kostele sv. Bartoloměje a betlémářské dílny na faře.

-vk-

Děkan Miroslav Stryhal

Jelikož patřím ke generaci, která má především nárok vzpomínat a daleko méně něco plánovat, rozhodl jsem se vzpomenout na člověka, který mezi námi žil 34 roků. Ve spolupráci s panem Podlipným ze Lhoty zrekapituluji 34 roků pátera Miroslava Stryhala, které prožil na peckovské faře jako správce farnosti.

Narodil se 5. prosince 1915 v malé vesnici na Mladoboleslavsku. Středoškolská studia ukončil na Arcibiskupské gymnasiu v Praze jako výborný student. Po ukončení teologického studia působil jako kněz ve farnostech v okolí Golčova Jeníkova. Naposledy před zatčením ve farnosti Uhelná Příbram. Odtud byl poslán „za činnost mezi mládeží a ve skautském hnutí“ do věznice Kartouzy. Z této věznice byl propuštěn po „jednoročním rekreačním pobytu“ s podlomeným zdravím a vysokým stupněm cukrovky. Po určité době, kdy nesměl vykonávat kněžské povolání, a po udělení státního souhlasu přišel na farnost Pecka.

V naší farnosti působil plných 34 roků, až do konce života. K jeho osobním vlastnostem patřila otevřenost a ráznost, i když tyto vlastnosti po „ozdravném pobytu ve Valdicích“ musel velmi omezovat. K jeho dalším vlastnostem patřila pečlivost a bezpodmínečné plnění povinností. Žil i se svou hospodyní slečnou Bittmanovou (byla to jeho sestřenice) velmi skromným životem. Svou inteligencí a nadáním, zejména kazatelským, byl na vysoké úrovni. Po celou dobu jeho působení v Pecce jej trápila cukrovka. Přes zdravotní potíže plnil své kněžské poslání příkladně v rámci možností, které mu byly společenským řádem povoleny.

Přes potíže, které mu přinášel jeho zdravotní stav a současné politické podmínky, se mu podařilo udržet kostely ve Vidonicích, Stupné i v Pecce tak, že byly schopné použití pro církevní potřeby. V době jeho působení v Pecce se podařily některé akce zejména v Pecce uskutečnit: byla provedena generální oprava elektrorozvodů v kostele v Pecce, pořízeny a zavěšeny 4 lustry v hlavní lodi kostela v Pecce, pořízeny a zavěšeny 2 reflektory v kněžišti v peckovském kostele, byla provedena oprava a nátěry oplechovaných součástí střechy kostela v Pecce a další drobné akce, jako byla oprava kaple ve Zlatnici, zhotovení nového kříže v Pecce (u Kochů), ozvučení a zabezpečení kostela v Pecce signalizací.

Největší akcí bylo vysvěcení dvou zvonů v peckovském kostele dne 13. září 1992. Tato akce byla jistě zadostiučiněním za jeho dlouhá léta strádání a ponižování, kterého se mu za celý život dostalo.

Jistě pro něho nebylo lehké, když došlo k vykradení stupenského kostela, kapličky ve Zlatnici a kostela ve Vidonicích.

Ještě bych zapomněl na farářovu sestřenici sl. Bittmanovou, která byla hospodyní na faře. Opustila svoje povolání odborné učitelky a funkci jeho hospodyně konala až do jeho smrti.

V neděli 3. prosince 1995 při mši svaté, kterou páter Stryhal sloužil v peckovském kostele, byla malá oslava jeho 80. narozenin. Nikdo z přítomných ani netušil, že za několik dnů 20. prosince skončí jeho pozemská pouť. Poslední rozloučení v kostele v Pecce se konalo dne 30. prosince 1995 za velké účasti farníků z Pecky i z okolních vesnic i ostatních peckovských občanů. Odpoledne byl páter Stryhal převezen do rodné farnosti Záhornice u Kněžice, kde byl uložen do rodinného hrobu.

Při rozloučení u hrobu promluvil probošt Lukeš z Poděbrad. Při hodnocení jeho života řekl: „Páter Stryhal s jeho osobním nadáním a vlastnostmi by mohl být výborným lékařem, inženýrem, právníkem či profesorem. On však zvolil těžkou životní cestu kněze.“

Jaroslav Plecháč

Z jedenácti odehraných utkání jsme vybojovali 26 bodů, při 8 vítězstvích za 3 body, 1 vítězství za 2 body (po remíze a výhře v penaltovém rozstřelu) a 2 prohrách. Z 2. místa v okresní tabulce ztrácíme 5 bodů na suverénní tým z Nové Paky. Naším nejlepším střelcem je nestárnoucí Radek Suchánek, který se s 9 úspěšnými zásahy dělí o průběžné 2. místo mezi okresními bombardéry.

Útok divočáků na Pecce.

Dosavadní učinkování našeho týmu v letošní sezóně lze hodnotit kladně. Cílem pro jarní část je bezesporu udržení 2. místa a předvedení výkonů, za které bychom se nemuseli stydět.

Jelikož se nám kvapem blíží konec roku 2015, dovolte mi poděkovat všem hráčům, členům realizačního týmu, pořadatelské službě za skvěle odvedenou práci a peckovským fanouškům za jejich přízeň. Krásné období Vánoc si bezstarostně a v plném zdraví užijte mezi svými nejbližšími a ať Vás v novém roce 2016 čeká jen to nejlepší, co si můžete přát. Pokud se povede, že Vám radost a úsměv na Vašich tvářích vykouzlí i předvedená hra a uspokojující výsledky našich fotbalistů, nebude to mít chybu a my všichni, co se okolo fotbalu na Pecce točíme, za to budeme nesmírně rádi.

Miloš Petr
vedoucí mužstva
TJ Lázně Bělohrad B

TJ Harant Pecka a Městys Pecka
všechny srdečně zve na tradiční
Novoroční vycházku na

Krkonošskou vyhlídku

1. ledna 2016
ve 14 hodin
vycházíme od Úřad městyse Pecka

25. ročník

Každý účastník obdrží pamětní list.
Občerstvení zajištěno.

Fotbalová ozvěna 2015

Velice úspěšná loňská sezóna zasahovala, jak už to ve fotbale v drtivé většině Evropy bývá, svojí jarní částí do bilancujícího letošního roku. Podrobnější informace jsem Vám přinesl v LP č. 2/2015, tak abych se neopakoval, přijměte, prosím, jen připomenutí základních údajů, které nám všem přinesly krásný pocit vítězství v OP Jičínska.

Do začátku jarní části loňské sezóny vstupoval náš tým z prvního místa. Po skvělých výkonech, které byly k vidění pomalu na všech okresních trávnících, jsme vedoucí příčku udrželi a zcela po zásluze obdrželi z rukou předsedy OFS vítěznou trofej. Po zvážení všech pro a proti jsme B – tým přihlásili pro letošní sezónu opět do okresního přeboru.

Nová fotbalová sezóna začala koncem srpna a my jsme do ní vstupovali, spolu s týmem Nové Paky a Železnice, opět jako favorité. V celé podzimní části se nám vcelku výsledkově i herně dařilo, vyjma proher v Nové Pace a Žlunicích. Prohra ve Žlunicích ale obzvláště mrzí, protože právě tady se projevila velká marodka týmu a nechuť některých členů mužstva k utkání odcestovat. Krutá porážka 0:5 byla hlavně zapříčiněna tím, že jsme 2/3 zápasu hráli v deseti lidech, protože naše střídačka zela prázdnotou. Po tomto debaklu jsme se ale vzchopili a zbytek podzimu jsme odehráli skvěle.

V první polovině října nás ale čekalo ještě jedno nemilé překvapení. Naše hřiště v Pecce navštívila nepříjemná návštěva, která měla zcela devastující následky. Tentokrát to nebyli lidští vandalové, ale nájezdníci z místních lesů – divoká prasata. Na skvěle upraveném trávníku se podepsali svojí orbou, která nám znemožnila odehrát dva zbývající zápasy před našimi fanoušky. Díky obětavé práci Petra Zahradníka a jím svolaných účastníků se v několika brigádách podařilo hřiště uvést do provozuschopného stavu snad alespoň pro jarní část. Všem těmto je poděkování nás ostatních jistě na místě. S velkým pochopením jsme se setkali u našich soupeřů ze Železnice a Chomutic, u kterých jsme uspěli se svojí žádostí o tzv. obrácené pořadatelství. Vše posvětil OFS Jičín a my jsme tak zápasy, které jsme měli hrát doma, odehráli u těchto soupeřů. Na jaře je budeme hostit na Pecce, takže posledních pět zápasů odehrajeme na domácím hřišti.

Odehrané zápasy po podzimní části sezóny 2015/2016:

Hořice B – L. Běl. B 1:5, L. Běl. B – Kopidlno B 3:2, Lužany – L. Běl. B 1:2 (PK), Jičíněves – L. Běl. B 2:10, L. Běl. B – St. Paka 5:1, N. Paka – L. Běl. B 3:0, L. Běl. B – Podhradí 7:1, Žlunice – L. Běl. B 5:0, Železnice – L. Běl. B 0:1, Milíčeves – L. Běl. B 0:2, Chomutice – L. Běl. B 0:3

	Tým	Z	V	R	P	Skóre	B	PK
1	1. FK Nová Paka	11	9	2	0	51:8	31	2
2	TJ Lázně Bělohrad B	11	8	1	2	38:16	26	1
3	TJ Sokol Chomutice	11	8	0	3	28:13	24	0
4	TJ Třešňový květ Žlunice	11	6	2	3	31:17	20	0
5	TJ Sokol Železnice	11	6	1	4	26:15	20	1
6	TJ Jiskra Hořice B	11	6	0	5	27:26	18	0
7	FC VTJ Milíčeves	11	3	3	5	24:22	14	2
8	S. K. Podhradí, o.s.	11	2	3	6	18:31	11	2
9	TJ Sokol Stará Paka	11	2	3	6	17:33	11	2
10	TJ Sokol Lužany	11	3	2	6	13:32	11	0
11	FK Kopidlno B	11	2	4	5	21:41	11	1
12	TJ Sokol Jičíněves	11	0	1	10	11:51	1	0

Krásné Vánoce
a vydařený nový rok 2016

Peckovský hrad už teď odpočívá zaslouženým spánkem po náročné sezóně, ale určitě už sní o tom, jak vydařená bude sezóna příští. Rád bych poděkoval všem, kteří mi na hradě během celého roku pomáhali, i těm koho zvědavost přitáhla podívat se na hradní expozici nebo těm navštívili nějakou hradní akci.

První příležitostí navštívit hrad v příštím roce bude jeho slavnostní otevření za účasti Kryštofa Haranta a jeho družiny na Bílou sobotu 26. března.

Krásné vánoční svátky a vydařený rok 2016
vám přeje Honza Murdych

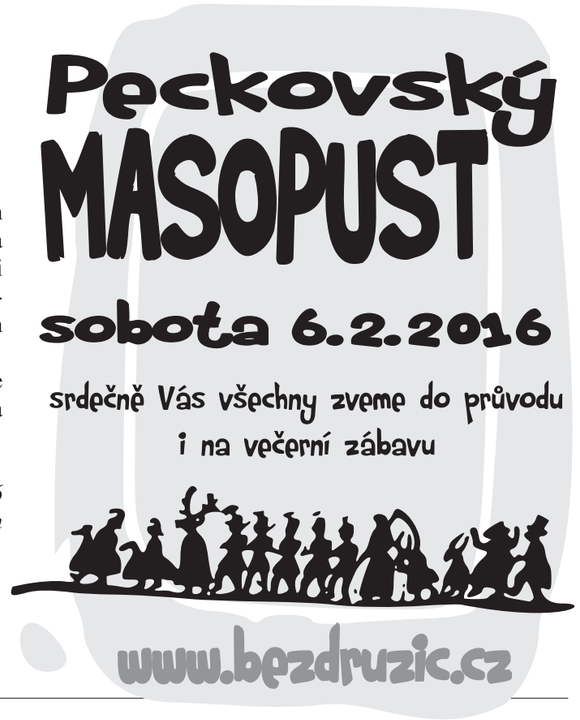

Andělské zpívání

V pátek 11. prosince proběhl v kostele sv. Bartoloměje na Pecce vánoční koncert dětí z místní mateřské a základní školy.

-jm-

O pouti už i vrabci na střechách...

Chlapi po hospodách, ženský mezi regálama u Manycha i v Jednotě, zastupitelé na radnici a kdo ví kdo ještě a kdo ví kde ještě… Všude se šušká, že prý se něco děje nebo bude dít s peckovskou poutí. „Že snad se prý bude vybírat vstupný, že prý nebude autodrom a střelnice, dost možná že ani hasiči nebudou grilovat klobásy, bůhví jestli vůbec bude v neděli ráno bohoslužba… No hrůza hrůzoucí, kdo tohle zase vymyslel?!“

Takže se to pokusíme trochu objasnit. Je pravda, že kolem peckovské pouti se opravdu něco děje. A podle názoru těch, co za tím stojí, je to právě za pět minut dvanáct. A co že se to děje? Dalo se nás pár dohromady, pár těch, co si myslíme, že Pecka jako příjemné krásné městečko si takovou pouť, jaká se tu v posledních letech udála, opravdu nezaslouží ani v nejmenším. Zaslouží si pouť totiž mnohem hezčí, zajímavější, lidštější. Bartolomějská pouť na konci prázdnin by měla být jednou z nejvýznamnějších událostí života v obci. Třebas takové komunální volby, ty svojí významností pouť asi vždy budou převyšovat, nicméně těžko si představit, že by to byla nějaká veselá a zábavná záležitost. Což by naopak právě pouť ale být měla, ne-li dokonce musí. To, co se však z té naší peckovské pouti v posledních letech vyvrbilo, je podle nás spíš laciná estráda, od každé maringotky z reprobedny a magnet na peněženky, kterou nám sem s pravidelnou každoroční jistotou dováží kdosi zvenčí, někdo, komu je tak trochu jedno, jestli se lidem pouť líbí, hlavně když na ní nechají pořádný kus ze své výplaty.

A to se nám ani za mák nelíbí, a tak jsme si řekli, že bychom rádi uspořádali pouť opravdu pro Peckováky. Takovou, které bychom se nevyhýbali obloukem, nepřehlíželi ji, nepomlouvali, nevšímali si jí. V letošním roce vypršela smlouva na pronájem náměstí v termínu pouti oněm „světským“, což byla ideální příležitost se do hry o pouť namotat. Společné nápady jsme dali na papír a potom k rukám našich zastupitelů. Ti na posledním letošním veřejném zastupitelstvu v polovině prosince krom jiného rozhodnou také o tom, jestli s peckovskou poutí zůstane vše při starém, nebo nám dají důvěru a vlastně svým souhlasem podpoří naši chuť podobu pouti zásadně změnit.

A co že je tedy na tom papíře o zamýšlené podobě pouti napsané? Chtěli bychom, aby se složila v pestrou mozaiku, ve které si každý najde nejednu záležitost, která ho bude bavit, kterou si užije a na kterou bude chvíli rád a se zaujetím po pouti vzpomínat. Pouť chceme vystavět na zajímavém kulturním programu, výtvarných a řemeslných dílnách pro děti, pouťových atrakcích a v neposlední řadě na poctivém staročeském jarmarku. Začněme tedy odzadu:

Staročeský jarmark: tady uzná asi každý, že to, co během současné peckovské pouti probíhá, se zajímavým jarmarkem nemá nic společného. Je poměrně nadlidský úkol v těch pár podivných stáncích sehnat něco, co by člověku pouť připomnělo ještě někdy během roku. Na pouť našich představ pozveme zajímavé řemeslníky z blízkého okolí, kvalitní rukodělné výrobky od náušnic po košíky na houby, jsou přeci věci, které mohou lidem udělat velkou radost. K pouti samozřejmě patří i nejrůznější dobroty, takže se třeba dostane na babičku s perníkovým srdcem, ale i na pana Stuchlíka s kyselýma okurkama.

Pouťové atrakce: ano je pravda, že vám chceme sebrat autodrom. A taky zelené slony, co mají být labutě, ono se to prostě na tu staročeskou pouť moc nehodí. Ke všemu to zabírá taky dost místa. Určitě chceme, aby na pouti byla střelnice, houpačky, kolotoč, no a něco si prostě musíme nechat i jako případné překvapení. K pouti patří i živá zvířata, takže k vidění budou třeba i poníci, oslové nebo draví ptáci. Krom zvířat třeba ale i kartářka nebo soutěže v silových disciplínách nebo šikovnosti.

Výtvarné a řemeslné dílny: chtěli bychom dát možnost hlavně dětem vyzkoušet si nejrůznější řemesla a jejich šikovnost v různých dílnách. Předběžně máme přislíbenou třeba dílnu kovářskou, tiskařkou, řezbářskou, perníkářskou… Je toho spousta, čím bychom mohli děti o pouti zabavit. Vlastní výrobky z dílen by jim pak zůstaly trvalou pouťovou památkou.

Kulturní program: to je něco, co současné pouti naprosto chybí. Během sobotního programu Vás budou bavit rozličná hudební uskupení od dechovky po jazz. Vrcholem kulturního programu pak bude v sobotu v podvečer vystoupení nějaké všeobecně známé kapely, tak aby si všichni přišli na své. Kdo to bude, si samozřejmě necháme zatím pro sebe. Kromě muziky budou k vidění i divadelní představení.

Tak tolik asi k naší představě toho, jak by pouť mohla a měla vypadat. Teď už je to otázka na zastupitele, jestli se nás rozhodnou podpořit. V případě, že zvednou ruku pro nás ve správnou chvíli, tak dostaneme šanci peckovskou pouť uspořádat a Vám tak dokázat, že i Bartolomějská pouť na Pecce může být pěknou a zajímavou událostí v našem městečku.

Kdyby kdokoliv z Vás měl pocit, že nám s organizací chce pomoct, že může čímkoli přispět k zdárnému vytvoření nové a hezčí Bartolomějské pouti, budeme jen rádi, když se k našemu týmu připojí.

Za o. s. Bezdružic
Honza Murdych

ří by chtěli udělat něco navíc a pomoci druhým v případě nouze. Budeme i nadále zvyšovat své odborné znalosti a schopnosti v oblasti požární ochrany.

Čekají nás také oslavy založení sboru. Vždyť v příštím roce uplyne již 135 let od jeho založení!

V neposlední řadě se zaměříme na dovybavení jednotky odpovídajícím zařízením. Přeci jen doháníme deficit minulých let.

A čeká nás i mnoho dalšího! Myslím si, že se ani v příštím roce určitě nudit nebudeme!

Rád bych touto cestou poděkoval členům sboru, rodinným příslušníkům, členům zastupitelstva i obyvatelům městyse Pecka a sponzorům (např. dary do tomboly našeho hasičského plesu) za podporu, kterou nám stále projevujete. Moc si jí vážíme!

Čtenářům Listů Peckovska přeji ničím nerušené poklidné vánoční svátky, v novém roce hlavně pevné zdraví, hodně štěstí a mnoho osobních i pracovních úspěchů.

Michal Pavel

Děti se čerta nebály

Na sobotní odpoledne 28. listopadu hasiči v Bělé u Pecky s finanční podporou Úřadu městyse Pecka připravili pro děti Mikulášskou besídku s nadílkou. Byla to jejich třetí letošní akce věnovaná dětem. Po 15. hodině se na sále kulturního domu v Bělé u Pecky v doprovodu rodičů a několika prarodičů sešlo 14 dětí různého věku. Děti při reprodukované hudbě se zápalem jim vlastním hrály společné hry i mezi sebou vzájemně soutěžily při plnění zadaných úkolů. Odměnou jim byly různé sladkosti. Před závěrem organizované zábavy přišel Mikuláš s andělem a čertem. Čert sice spouštěl hrůzu, ale děti, až na dvě výjimky, Mikulášovi bez bázně předříkávaly veršovánky a za to dostávaly z andělova košíku balíček s dobrotami. Potom se děti na parketu „vyřádily“ dle svých nápadů. S průběhem odpoledne, ve kterém nechybělo vhodné občerstvení, byly spokojené děti, dospělí i pořadatelé.

Petr Pavel,
Foto: Václav Holouš

Mikulášská besídka v Pecce

V pátek 4. prosince proběhla v sále hasičské zbrojnice v Pecce první Mikulášská besídka, kterou pro všechny děti uspořádal Sbor dobrovolných hasičů městyse Pecka.

Na začátku této akce se věnovaly různým dětským hrám a tančily při reprodukované hudbě. Tímto bychom rádi poděkovali slečně Déňě Povrové, která má bohaté zkušenosti s vedením malých dětí. Dokázala strhnout k zábavě i ty nejmenší z nich!

Do největšího veselí vtrhli tři rozdovádění čerti a v tu ránu se atmosféra zcela změnila, děti rychle hledaly jistotu a bezpečí u svých rodičů, protože si nikdo nebyl jistý, co všechno o něm čerti vědí, a bylo vidět, že čisté svědomí měl málokdo.

Napjatou atmosféru s rejdícími čerty a s řinčením řetězů zklidnil důstojný příchod Mikuláše s krásným andělem, který přinesl koš plný dobrot.

Odvážlivci, kteří měli pro tuto příležitost připravenou nějakou básničku, dostávali za její odpřednášení sladkou odměnu. Postupně se osmělili všichni, takže se drobný balíček dostal na každého.

Po skončení nadílky si děti mohly v garážích prohlédnout hasičskou techniku, sednout si za volant některého z našich vozů nebo si zkusit pravou hasičskou přilbu.

Myslíme si, že naše první Mikulášská besídka byla velmi úspěšná. Přeci jen se zúčastnilo na padesát dětí se svými rodiči! Tato akce tak splnila svůj účel – rozdat radost a úsměvy v tomto předvánočním čase.

-mp-

Hasiči městyse Pecka v letošním roce

Vážení přátelé, příznivci hasičů, obyvatelé Pecky a okolí!

Tento článek byl napsán za účelem seznámit čtenáře Listů Peckovska s aktivitou a propagací našeho Sboru dobrovolných hasičů a výjezdové jednotky v Pecce v uplynulém roce 2015 a s vizemi do budoucna.

Sbor dobrovolných hasičů

Tento rok byl pro peckovský hasičský sbor a celé naše městečko velmi významný. Dovolte mi tedy, abych Vás seznámil s naší aktivitou.

Každoroční výroční valná hromada sboru se konala 10. ledna 2015. Byli zvoleni noví členové výboru, nicméně velitelem sboru hasičů v Pecce zůstal i nadále Aleš Pavel a starostou sboru Josef Nyč.

V měsíci únoru jsme uspořádali náš tradiční hasičský ples v sále zbrojnice. Ten se konal mimo jiné na svatého Valentýna, a proto jsme jeho atmosféru oživili soutěží, která měla mezi účastníky patřičný úspěch. Snažíme se tak oživit klasický průběh plesu.

Podařil se nám také zorganizovat Kurz první pomoci určený pro členy hasičských sborů v okrsku Pecka, vedený příslušníkem Hasičského záchranného sboru Královéhradeckého kraje nstržm. Jakubem Čeřovským. Zúčastnilo se na 50 členů včetně rodinných příslušníků. Tato několikahodinová přednáška s konkrétními případy se setkala s nebývalým zájmem, a proto se tento kurz bude opakovat i v roce 2016.

Jistě jste si všimli, že od letošního roku zdobí budovu hasičské zbrojnice nový nápis, hasičský znak a garážovým vratům jsme dali nový „kabát“.

V květnu se družstvo mužů zúčastnilo okrskové soutěže v požárním sportu v Bělé u Pecky.

Nejvýznamnějším dnem pro náš hasičský sbor byla sobota 16. května 2015. Za účasti vrcholných představitelů kraje, Městyse Pecka, HZS Královéhradeckého kraje, ZZS Královéhradeckého kraje, médií a dalších hostů (včetně místního pana pátera) se konalo slavnostní předání zásahových vozidel – Tatra 815, VW T5 a DA 12 Avia hasičům z Vidonic.

Na tradiční pouť sbor uspořádal taneční zábavu. Nechyběl ani stánek s občerstvením před hasičskou zbrojnicí. Dále náš sbor zajišťoval občerstvení na akcích typu: Harantovské slavnosti historického zpěvu, Otevírání hradu Pecka, Peckobraní-Peckohraní a další.

Během letošního roku naši členskou základnu bohužel opustil pan Břetislav Rulf a pan Ing. Jiří Hylmar. Těchto členů si velice vážíme a budeme na ně s úctou vzpomínat.

Výjezdová jednotka

Jednotka sboru dobrovolných hasičů (taktéž výjezdová jednotka) pomáhala u 28 zásahů různého typu. V počtech výjezdů se tak může rovnat s dobrovolnými hasiči z Nové Paky! Díky nové výbavě se počty zásahů zvýšily, protože nyní máme vskutku plnohodnotnou techniku na opravdu širokou škálu zásahů. Jsme vybaveni na požáry, technickou pomoc, částečně také na dopravní nehody a úniky nebezpečných látek. Proběhla též řada školení a výcviků jednotky. Za zmínku též určitě stojí i výcvik uživatelů dýchací techniky, školení řidičů, školení v obsluze techniky a agregátů ve výbavě, bezpečnost práce při zásahu nebo pravidla komunikace v radioprovozu.

Nová technika také potřebuje plnohodnotné zázemí. Proto byly v garážích vybudovány rozvody vzduchu a elektrické energie, určené právě pro zásahovou techniku. V další etapě je záměrem vybudovat odvětrávací systém na výfukové plyny a přestavba sanitního vozidla na zásahové dopravní. Sponzorským darem získala jednotka od hasičského záchranného sboru kulový uzávěr, dvakrát 10 kg sorbentu, který je určen na úklid nebezpečných látek, a ruční variabilní vyprošťovací nástroj. Dalším darem jsme od firem podnikajících v oblasti kovovýroby též získali osobní klíče na dotahování hadic.

Musím podotknout, že řada projektů byla realizována za podpory Městyse Pecka, nebo částečně financována z peněz hasičské pokladny.

Propagace

Sbor se svou technikou prezentoval městys Pecka na Mistrovství České republiky v požárním sportu v Trutnově. Zúčastnil se oslav založení hasičských sborů v Lázních Bělohradě nebo Nové Pace. Vozidlo Tatra bylo vystaveno na Jičínském veletrhu 2015 firmy Kobit.

Sbor dobrovolných hasičů městyse Pecka můžete naleznout i na Facebooku, kde jsou obyvatelé Pecky a okolí pravidelně informováni o činnosti jednotky (www.facebook.com/hasicipecka). Na webu zaměřeném na hasičství (www.pozary.cz) byl publikován článek s recenzí naší techniky. Setkal se tak s nevšedním zájmem a výsledkem bylo kolem 3 000 sdílení článku na internetu. V říjnu letošního roku nás z tohoto webu požádal pan Michal Šáfus o fotografii peckovské cisterny na nástěnný kalendář. Nyní si tak můžete zakoupit hasičský kalendář na rok 2016, kde je vyobrazena i naše Tatra! Je to velký úspěch získat „místo“ v tomto celorepublikově známém kalendáři.

Vize do budoucna

V příštím roce 2016 se chceme zaměřit na zvětšení členské základny (a to jak u výjezdové jednotky, tak i u samotného SDH). Uvítáme mladé kluky a holky, kte-

Virtuální univerzita třetího věku
aneb Máme rádi baroko

Dne 7. října jsme v rámci Týdne knihoven zahájili první semestr virtuální univerzity. Garantem studia je Česká zemědělská univerzita v Praze, provozně ekonomická fakulta. Výuka probíhá formou lektory předem předtočených multimediálních přednášek, které nahrazují prezenční studium v univerzitních městech a tím umožňují i seniorům z menších měst a venkova tuto formu aktivního trávení volného času, která by pro ně jinak byla nedostupná a navíc jim tento typ studia šetří čas a peníze.

Knihovna Kryštofa Haranta je třetím konzultačním střediskem jičínského regionu. Spolu s námi studují také v Jičíně a v Hořicích. Výuka probíhá ale po celé České republice, v současné době je celkem 186 konzultačních středisek.

Jako téma úvodního semestru univerzity jsme si zvolili Barokní architekturu v Čechách. Celkem jsme se během semestru sešli 6 krát, abychom absolvovali tyto přednášky:

1. **Barokní architektura 17. a 18. století v Čechách:** vývoj, osobnosti, styly
2. **Carlo Lurago:** přísný styl raného baroka
3. **Jean Baptiste Mathey:** římský barokní klasicismus
4. **Kryštof Dientzenhofer**: skupina radikálních staveb kolem r. 1700
5. **Jan Blažej Santini-Aichel:** fenomén barokní gotiky
6. **Kilián Ignác Dientzenhofer**: bravurní variace pozdního baroka

Po každé přednášce jsme měli za úkol vyplnit test, který obsahoval otázky na právě probírané téma. Ke každé otázce jsme přiřazovali jednu správnou odpověď z pěti možných. Naším úkolem bylo dosáhnout alespoň pěti bodů z deseti. U testů byl neomezený počet pokusů, proto bylo možno si výslednou známku následně ještě opravit. Těm, kteří měli problémy s přihlášením do svých účtů nebo s prací na počítači, byla v knihovně poskytnuta po přednášce odborná pomoc. Většinou toho ale nebylo vůbec zapotřebí, veškeré operace, prováděné prostřednictvím počítače, byly velice jednoduché a daly se lehce zvládnout.

Úspěšné zakončení semestru pro nás znamenalo splnění závěrečného testu, tzn. dosažení minimálně 12 bodů z 24 otázek z celého učiva. Tak pro nás skončil první semestr, nyní se můžeme těšit na pamětní list, který nám bude předán na závěrečném slavnostním semináři v lednu. Po absolvování 6 semestrů budeme pozváni do Prahy na promoci.

Studium prvního semestru nás nesmírně bavilo a se zaujetím jsme poslouchali příjemný hlas lektora a sledovali známé i méně známé krásné barokní stavby na našem území. Testy se nám vyplňovaly snadno a získávali jsme většinou plný počet bodů. Studium nás motivovalo zajímat se více o architekturu a stavby okolo nás, využili jsme k tomu i doporučenou literaturu, kterou nám knihovna zajistila prostřednictvím meziknihovní výpůjční služby. Někteří z nás přestali mít obavy z používání počítače a dobrovolně jsme si vypracovávali testy i několikrát za sebou. Dokonce jsme si některé nám dosud neznámé termíny vyhledávali i na internetu.

V únoru otvíráme v knihovně druhý semestr Virtuální univerzity třetího věku. Přihlásit se mohou osoby pobírající důchod, invalidní důchodci bez rozdílu věku a osoby nad 50 let (nezaměstnaní). Poplatek za celý semestr bude stále 350 Kč pro registrované čtenáře a 400 Kč pro neregistrované. Ke každé přednášce vybíráme 20 Kč za tisk sylabů, které studenti využívají ke svému učivu namísto psaní výpisků. Téma příštího semestru bude upřesněno později, pravděpodobně budeme pokračovat v podobném duchu a vybereme si kurz Evropské kulturní hodnoty.

Univerzita nám bezpochyby přinesla mnohé, například rozvíjení paměti, získávání nových poznatků, osobní úspěšnost v rodině i u přátel, společenské vyžití a hlavně účelně využitý čas.

U letního semestru máme ještě několik volných míst. Hlásit se můžete na tel. 493 799 015 nebo stačí nezávazně přijít na první přednášku dalšího semestru. Termín a čas bude upřesněn.

Lenka Knapová

Pozvánka do knihovny

na Literární kavárničku, která se bude konat vždy první středu v měsíci v čase od 15 hod. V knihovně bude připravena dobrá káva, zákusek (na objednávku) a hlavně dobré čtení. V lednu začínáme jednou z povídek Zdeňka Svěráka. Věříme, že si vychutnáte poslech krásných příběhů nad šálkem kávy. Poté bude následovat přátelské posezení a povídání. Vstup na akci je zdarma, cena kávy od 10 Kč. Těšíme se na vás v Knihovně Kryštofa Haranta.

Radost a úsměv po celý rok rozdával malým
i velkým divákům Divadelní soubor Smajlík Pecka

Letos v červnu jsme uvedli premiéru pohádky Koláč štěstí na hradě Pecka. Premiéra pohádky, pohádková soutěžní cesta i galerie obrázků malých diváků měla úžasný ohlas. Velký potlesk diváků byl pro herce velkou odměnou také při reprízách pro děti ze Základní a mateřské školy v Pecce. S pohádkou jsme potěšili plný sál diváků v Dolní Olešnici. Při Peckobraní jsme reprízovali pohádku Vílí poklad. Prožili jsme příjemné odpoledne při akci Čtení u kašny. Také jsme dramaticky a scénicky zpracovali krátký úryvek z knihy autora Davida Walliamse Pan Smraďoch. Hereckou etudu jsme natočili a přihlásili jsme se do celostátní soutěže Čtenář na jevišti.

V současné době nacvičujeme novou hru, jejíž název je zatím přísně tajný. Premiéru naši diváci uvidí během června. Ale už teď se můžou těšit na hru plnou napětí, kouzel a krásných písniček, která jim určitě udělá radost a vyloudí úsměv na tváři.

Po celý rok můžete sledovat naši práci na www.smajlikpecka.dsfrk.cz

Ivana Nosková

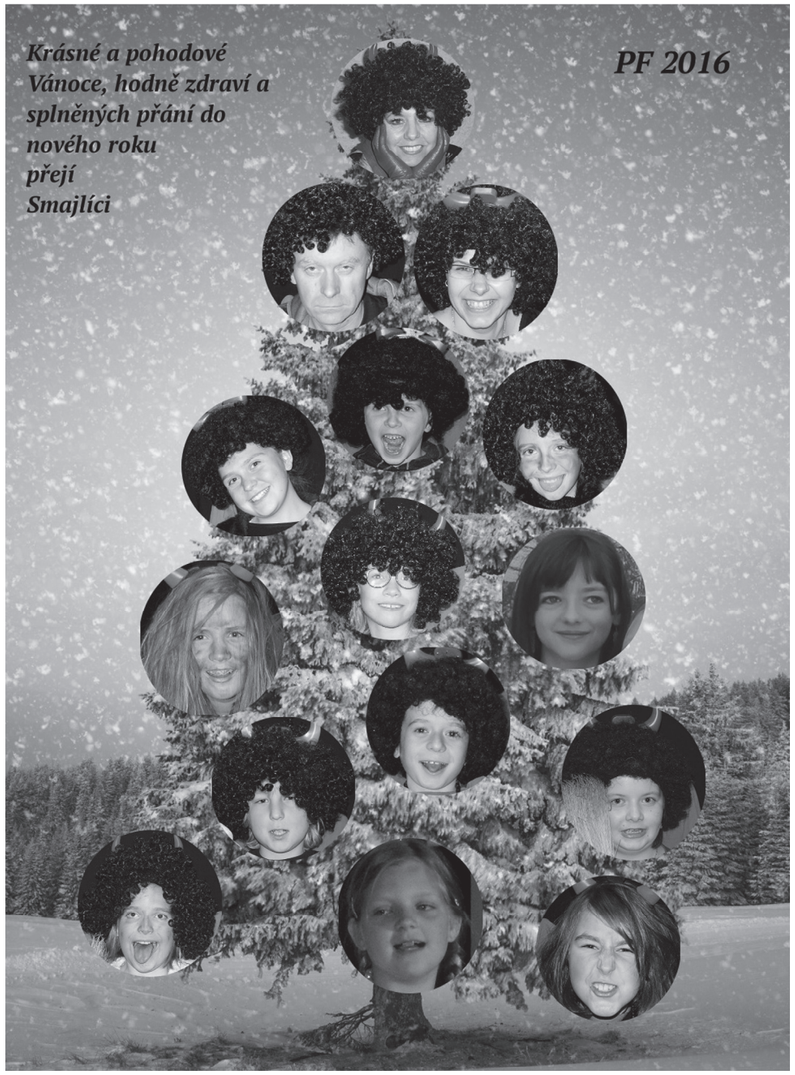

mení. Za hodinu ujedou sotva 10 km. Před nimi je přejezd Javorníků a návrat do Čech. Nejdříve však musí z Kolárovic vystoupat 14 km na sedlo Javorník, sjet do Makova a ve stoje znovu stoupat 4 km na Makovské sedlo, kde uzavřou cestu okolo Slovenska. Domů je však ještě daleko. Rozhodují se pro nocleh v Křelově u Olomouce, kam je to pouhých cca 100 km. Do Křelova dojíždí po 229 km v 21 hodin. Tuto nejdelší etapu jeli 11.15 hodin.

Jedenáctá etapa je už ryze česká. Vydávají se na ni v 5 hodin, aby po téměř 10 hodinách jízdy zakončili „Bláznivý výlet“ v 19 hodin v Rybníčku, odkud před 11 dny vyjeli.

Za 11 dnů ujeli blázniví výletníci 2 093 km, z toho 1 375 okolo Slovenska. Na kolech vážících se zátěží 41 kg se trápili i radovali celkem 110 hodin a 3 minuty.

Co dodat na závěr? Cesta okolo Slovenska nebyla jedinou aktivitou Petra. V letošním roce zatím (začátek listopadu) ujel na kole 3 659 a naběhal 2 256 km. Dvakrát se zúčastnil závodu Československého ultratrailu (trať musí být delší než 100 km a převýšení musí mít nejméně 3 000 metrů). V Krkonošském byl desátý a v Podkrkonošském, který vedl přes Pecku, byl sedmý.

Pan učitel Karel Rádle, který byl pro Péťu vzorem sportovce, bude mít určitě radost.

Podrobnosti bláznivého výletu můžete číst ve vývěsní skříňce proti samoobsluze na náměstí v Pecce.

Jiří Styblík

Karel Machek
podruhé mistrem České republiky

První titul mistra v hodu oštěpem v kategorii seniorů nad 70 let získal Karel Machek v roce 2014 v Děčíně výkonem 32,28 metrů. Letošní mistrovství České republiky veteránů v atletice se konalo v nedalekém Trutnově 20. června a Karel poslal oštěp o téměř 3 metry dál než loni. Oštěp se zabodl ve vzdálenosti 35,21 metrů od odhodové čáry a znamenal 1. místo a obhájení titulu. Jak hodnotný to je výkon, ukazuje fakt, že by mezi všemi veterány – počítají se od 35 let – skončil Karel na 4. místě.

Mini mistrovství ČR se Karel Machek zúčastnil i západočeské veteriniády v Plzni a i tam dosáhl na vítězství výkonem 33,20 metrů. Získání titulu dávalo Karlovi právo startovat dokonce na Mistrovství světa veteránů, které se konalo ve francouzském Lyonu, ale protože si závodníci musí náklady spojené s cestou i pobytem hradit z vlastních prostředků a dosáhly by výše cca 30 tisíc korun, start odmítl. Škoda. Ve své kategorii by se svým výkonem skončil mezi finalisty.

Příští rok na jaře bude v Itálii Mistrovství Evropy veteránů a Karel má chuť se tam vypravit.

Tak Karle, ať jsi zdráv a ať je to příští rok zase o kousek dál!

-js-

Pavel Trybenekr
reprezentantem České republiky

na Mistrovství světa juniorů v plachtění pro rok 2015. Toto v pořadí 9. mistrovství světa se ve dnech 1. – 12. prosince konalo v australském Narromine ve spolkovém státě Nový Jižní Wales. Spolu s Pavlem reprezentovali ČR další 4 junioři a 1 juniorka. Do daleké Austrálie koncem září odeslali v kontejnerech uložené „plachťáky“ a sami odletěli 14. listopadu, aby po 26a hodinách letu se dvěma přestupy přistáli šťastně u protinožců.

Dobu mezi příletem a zahájením MS využili k aklimatizaci, a když to počasí dovolilo, tak k poznání letových podmínek, které byly dosti odlišné od českých. Teploty kolem 42 stupňů C umožňovaly přelety přes 600 km s dostupem až 3 500 metrů a dávaly předpoklad vynikajících výkonů při vlastních závodech. K soutěžení bylo připraveno 56 pilotů ze 17 zemí.

Čest reprezentovat Českou republiku na MS si Pavel vybojoval výbornými výkony v předcházejících dvou letech, když dvakrát získal titul mistra ČR.

V letošním roce v celostátní plachtařské soutěži v kategorii juniorů obsadil 3. místo a mezi 868 plachtaři všech věkových kategorií byl 20.

Pavel je držitelem nejvyššího možného výkonostního ocenění Zlatého plachtařského odznaku se třemi diamanty. Aktivně létá již šestý rok v Aeroklubu Hořice, který mu za finanční podpory Královéhradeckého kraje umožnil důkladnou a náročnou přípravu. Ročně nalétá Pavel kolem 150 hodin a celkem nalétal více než 40 000 km.

S tím, jak se našim reprezentantům na MS dařilo a jak MS probíhalo, se budeme snažit čtenáře Listů Peckovska seznámit v příštím čísle.

-js-

Na kole okolo Slovenska přes hory a doly

Mgr. Petr Pecháň, člen turistického oddílu TJ Harant Pecka bydlící v Rybníčku u Jičína, srdcem však Peckovák, je milovníkem extrémních aktivit. V roce 2013 objel podél hranic celou ČR. Ve 12 etapách ujel celkem 2 129 km a v sedle kola strávil téměř 121 hodin. V minulém roce projel spolu s kamarádem Jiřím Pokorným cestu od pramene Labe tzv. Labskou cyklostezkou do Hamburku, odtud podél moře do Polska a podél Odry a Nisy zpět do Čech. Tato expedice trvala 10 dnů a celková trasa měřila 1 987 km.

V letošním se spolu s osvědčeným parťákem Jirkou vydali ve dnech 23. května – 2. června na další „Bláznivý výlet“.

První etapa byla ryze česká. Začala v Rybníčku v 5.16 hod a vedla do Nových Losin, byla dlouhá 181 km a dosti náročná. Hodně kopců a větrno. Nejtěžší stoupání v této etapě bylo z Deštného na Šerlich.

Druhou etapu začali v 5.15 hodin, na českém území zůstali až do Mikulovic, kde přejeli hranici a polské území opustili v Bohumíně, nocovali pod širákem v Oldřichovicích u Třince. Etapa měřila 207 km, fučelo, byla zima a pršelo. Žádný med.

Do třetí etapy, ve které začíná vlastní cesta okolo Slovenska, vyjíždí v 5.15 hod. a přechodu hranic v Mostech u Jablůnkova dosahují v 7 hodin. Na českém a polském území mají za sebou 414 km. Na Slovensku absolvují další tvrdé stoupání na Demanovské sedlo (934 m n.m.), odkud pokračují za stálého deště, chladu a větru do vesničky Vitanova, kde přenocují u neskutečně pohostinných majitelů penzionu Na Rozcestí. Paní vypere špinavé oblečení a pán zatopí, aby to uschlo. Etapa byla vůbec nejkratší, měřila pouhých 128 km, ale byla opravdu perná hlavně kvůli počasí.

Ve čtvrté etapě po 5 km přejíždí znovu do Polska, aby mohli Vysoké Tatry objet z polské strany, ale krutému stoupání stejně neunikli. 10 km stoupají na Lysou Polanu do výšky 1 010 m n.m., odkud sjíždí do slovenského rekreačního střediska Žďiar a dále pokračují až do Bardějova. Počasí jim stále nepřeje, od rána do večera v dešti a větru celých 165 km.

Na pátou etapu vyjíždí v 5.30 hodin za snad nejhoršího počasí za celý výlet. Cestu lemují vojenské hřbitovy a památníky. Kousek odtud probíhaly za 2. světové války boje o Dukelský průsmyk. Mnoho kopců, zima, déšť. V městečku Ubla dosahují nejvýchodnějšího bodu cesty a jsou 5 km od ukrajinských hranic. Nocují v penzionu v Sobrance, které dosahují po 10 hodinách jízdy a 180 km.

Šestá etapa přináší konečně pěkné počasí. Do slovenské „tokajské“ oblasti vyráží krátce po 5. hodině. Čeká je několik prudkých stoupání i sjezdů (při jednom sjezdu dosahují rychlosti 64,6 km/hod.) a komplikace s dálnicí. V nohách mají 195 km, když začíná stoupání na Jablonovské sedlo. Nocují v penzionu Sedliacký dom v Krásném Podhradie. Etapa měřila 207 km.

Do sedmé etapy vyráží v 5.20 hodin. Projíždí krásnou přírodou Slovenského krasu. Na lukách je velké množství čápů. V každé vesnici je obsazené alespoň jedno čapí hnízdo. V cikánských vesnicích je celý den živo, ale nikdo nikam nespěchá. Po 203 km dojíždí do města Šahy, kde v penzionu přenocují.

V osmé etapě, na kterou vyjíždí v 5 hodin, opouští na pár kilometrů Slovensko, kam se z Maďarska vrátí u Štúrova. Konečně se dostávají na vyhlášenou Dunajskou cyklostezku a užívají si. Nocují v Šamoríně pod širákem. Za sebou mají 203 km.

Na devátou etapu vyjíždí v 5.10 hodin a až do Bratislavy si užívají Dunajské cyklostezky, kterou v Bratislavě opouští a v Lanžhotu na pár kilometrů opouští Slovensko a zajíždí do Čech na oběd k tetě Jirky Pokorného. V Hodoníně se vrací na Slovensko a pokračují podél Váhu na sever až do Trenčianských Bohuslavic. Bílé Karpaty jsou samé nahoru dolů, takže opět zabíračka. V etapě ujeli 195 km.

Do desáté etapy se vydávají krátce po 5. hodině. V Trenčíně najíždí na cyklostezku, která je však samé bláto a ka-

Vánoce na zámku

Dne 23. listopadu jsme s 66 žáky prvního stupně vyrazili na vánoční exkurzi. Nejdříve jsme navštívili zámek v Chlumci nad Cidlinou, kde jsme se dozvěděli zajímavosti týkající se vánočních zvyků u nás v České republice a v dalších zemích (Amerika, Austrálie, Itálie, Rusko, severní pól). Děti se dozvěděly, jaké tradice a zvyky lidé ostatních zemí udržují a čím jsou pro ně Vánoce typické. Každé zemi byl věnován jeden pokoj, kde jsme si mohli prohlédnout vánoční tabuli, výzdobu, stromeček a postavu toho, kdo nosí dárky. Také jsme se mohli podívat na betlém, u kterého jsme si zazpívali koledy.

Další cíl naší exkurze byl skanzen v Krňovicích, kde nás přivítala první pořádná chumelenice, takže jsme byli rádi, že po úvodním vyprávění jsme se sešli u krbu ve vyhřátém hostinci. Povídali jsme si o tom, jak je člověk soběstačný. Uvědomili jsme si, co všechno člověk dokáže sám vypěstovat a vyrobit. Za odměnu si každý udělal a odnesl krásné voňavé mýdlo a andílka z vlny.

Tato exkurze byla pro nás velice zajímavá a úplně něčím jiným, než co jsme v předcházejících letech kde viděli.

Hana Rejmontová, Monika. Rejlová

Mikulášská besídka v Nové Pace

Ve středu 2. prosince jsme se vypravili s 1. třídou na Mikulášskou besídku do gymnázia v Nové Pace. Studentky pedagogické školy si pro děti připravily krásné představení, které začalo andělským tancem, pokračovalo zpívanou pohádkou Lotrando a Zubejda. Po této veselé pohádce nám jeden čertík předvedl ohnivou show. Pak přišel Mikuláš se spoustou andělů a čertů. Vyptával se, kdo zlobil a kdo byl hodný. Někteří hříšníci se přiznali sami, ale peklíčku se vyhnuli tím, že pověděli básničku, či zazpívali písničku. I z řad hodných dětí se našli odvážlivci a básničku šli Mikulášovi také říct. Nakonec všichni dostali od andílka mikulášskou nadílku. Děkujeme.

Lenka Kupková

Ekologický den v páté třídě – Tajuplný rybník

Je podzim a ani bychom to nepoznali. Nezaprší a nezaprší. A to jsme se tak těšili na vodu a kaluže, že jsme si do školy vzali i holinky. Někdo gumáky barvy khaki, někdo elegantní model s květy z dílny módních návrhářů a někdo exkluzivní holiny s dírou. Poněvadž jsme v tom měli od rána jasno, rozhodnutí padlo okamžitě: když nejde voda k nám, jdeme my za vodou. Naše holiny nás vedly jasně – na západ, na západ a potom i kus proti proudu. Cestou proti proudu toku potoku jsme nelenili a otočili kdejaký kus čehosi, abychom se podívali, která vodní, suchozemská nebo obojživelná bytost se pod tím či tamtím skrývá. Přímo pod hladinou potoka se nám povedlo mimo jiné lapit potápníka a naše bystré oči zaměřily (a ruce do síťky polapily) skokana ve vysoké trávě na břehu. Je nad slunce jasné, že jsme všichni dobře věděli, že tyto tvory nesmíme dlouho zdržovat, a tak jsme je zase hezky vrátili tam, kde jsme je našli. Noha minula nohu, holinka holinku a jeden jediný človíček si při tom čvachtání vzpomněl na to, co paní učitelky řekly hned na začátku, a začal nad tím dumat: „Paní učitelko, my ale nejdeme tím správným potokem...“ Inu, neměl pravdu, šli jsme správným potokem, ale na základě poznámky tohoto přemýšlivého žáka jsme vyvolali debatu na téma – tudy, nebo tamtudy – a společně se rozhodli jít chvilku po souši, abychom se také stihli včas vrátit na oběd do školy. Na cestě k rybníku jsme zastavili, abychom se podívali na to, jak se postupně vyvíjejí někteří obyvatelé rybníka a jeho okolí, abychom vytvořili několik potravních řetězců a abychom několik soust potravin šoupli do našich člověčích žaludků. Když už jsme měli v bříšku jako v pokojíčku, nabrali jsme sílu na další kus cesty k rybníku, kde jsme si užívali pohled na amury a další ryby, které jsme skoro ani nevyplašili. Takhle jsme se snažili a vyplatilo se, pohled na ryby v rybníce byl úžasný. A úžasné bylo i to, že jsme byli na takovou výpravu poměrně dobře vybaveni. Děkujeme všem dospělákům, kteří zajistili, aby byly naše nohy v suchu a v pohodě, jako ryba ve vodě.

Vaše Šárky (Doskočilová a Vítová)

pozvánka

Ve středu 20. ledna 2016 proběhne v budově naší základní školy

ZÁPIS DO 1. TŘÍDY.

Na všechny předškoláky se v době od 13.30 do 17.00 hodin
těší Bob a Bobek, králíci z klobouku.

Staré dokumenty už jsou na svých místech

Peckovský farní úřad fungoval dá se říct až do poloviny 20. století jako matriční úřad pro Pecku, Peckovsko a další „přifařené“ obce, tedy Horní Brusnici, Mostek, Borovnici, Borovničku, Stupnou a Vidochov. Zároveň měl i samostatnou vnitřní agendu, tedy zprávy o církevních křtech, svátosti biřmování, uzavření manželství či pohřbech. V rámci jednotlivých obcí se psaly „soupisy duší“ i obsáhlé kroniky. V době, kdy na Pecce působil jako farář P. Erhard Osmantzik, který měl ke starým věcem vztah a ze svých předchozích působišť měl zkušenosti s archivářstvím, se podařilo zachránit mnoho cenných písemností. Na peckovské faře tedy k dvoudílné farní kronice Pecky, která je psaná od roku 1836, k druhopisům záznamů o narození, sňatcích a úmrtí místních obyvatel a ke starým církevním knihám, z nichž některé jsou i ze 17. století, přibyly německy psané kroniky Horní Brusnice z 18. a 19. století a další unikátní rukopisné knihy.

Je jasné, že farní úřady jako centra historie a evidence pohybu obyvatel regionu už svou funkci z větší části ztratily – nahradily je zejména archivy. Po dlouhodobých jednáních se letos na podzim podařilo zkoordinovat přesun veškeré staré dokumentace farnosti Pecka na jednotlivá archivářská pracoviště. V říjnu a listopadu dojížděl na faru biskupský archivář Martin Rechtorik, který dokumenty odborně prohlédl a roztřídil. Archiválie týkající se Pecky, Vidonic, Vidochova a Stupné, včetně farních kronik Pecky, byly převezeny do Státního okresního archivu v Jičíně, německé kroniky a listiny z Horní Brusnice, Mostku, Borovnice a Borovničky zase obohatí fondy archivu v Trutnově. Právě tato část je obzvlášť důležitá, protože je možné dokumenty systematicky zařadit a poskytnout jako badatelský materiál mnohým bývalým sudetským Němcům, kteří přijíždějí do Čech pátrat po svých genealogických kořenech a příbězích svých rodin. Matriky byly převezeny do archivu v Zámrsku u Chocně a cenné církevní knihy – hlavně staré misály ze 17.–18. století – budou nadále uloženy v bezpečí biskupské knihovny v Hradci Králové.

-vk-

Turistické zamyšlení

Ve svých vzpomínkách se často vracím do dětských let, kdy jsem propadl cestovatelské horečce, která mi nedala pokoj po celý život až do dnešních dnů, kdy jsem již dávno překročil osmdesátku.

Tvrdí-li se, že příroda je knihou života, kde jinde by se o tom dalo přesvědčit než na cestách. Každý turista si zajisté uvědomí rozdílný dojem mezi reálným pohledem na nějakou přírodní zajímavost oproti tomu, když o uvedeném objektu čerpá vědomosti na přednáškách nebo z cestopisu. Ani nejdokonalejší obraz nebo fotografie nedovede nahradit dojem skutečnosti, poněvadž mu vždy schází životnost, ono bezprostřední, přímé působení na oko a nitro každého člověka. Jak se dme hruď, tají se dech a v srdci se vytváří slavnostní nálada, když se turistovi otevře příroda, pohled daleko do krajiny, nebo věnec mohutného pohoří. Všechno pozemské z člověka padá a zdá se mu, jako by jeho tělesná schránka splývala s vesmírem. I prostí lidé, jinak málo přístupní hlubším dojmům, umlkají a podvědomě se poddávají kouzelnému působení přírody. Mnohé z nabytých dojmů se obrazně zakoření do paměti turisty a při jejich pozdějším oživení se rozlévá povznesená nálada celým nitrem člověka.

Z tohoto poznání je zřejmé, že i cestování a poznávání je jednou z cest k zušlechtění povahy.

I pro praktický život má turistika značný význam. Ten, kdo se trvale pohybuje v okruhu svého bydliště, chodí jako s klapkami na očích. Až posouzením domácích poměrů s okolními se rozšíří jeho duševní obzor. Tím poté nabývá samostatnosti ve svém úsudku i celém jednání.

Při cestování je též turista nucen se o sebe často postarat. To platí zvlášť pro putování méně civilizovanými oblastmi. Musí samostatně rozhodovat a jednat, což je velký přínos i do běžného života. Není to jen důležitá samostatnost, ale i rozvinutá pozorovací schopnost. Zůstáváli člověk stále ve stejném prostředí, ztrácí postupně tuto vlastnost vůbec. Tolik je lidí, kteří chodí kolem přírodních zajímavostí netečně nebo je přezírají. S rozvojem pozorovacího talentu získává člověk i širšího rozhledu o životě a tím i větší jistoty a sebedůvěry.

Jistě, že není třeba s rostoucím zájmem o turistiku podnikat dlouhé a nákladné cesty. Každý se přesvědčí na vlastní oči, že i v blízkém okolí bydliště najde řadu kouzelné přírodní scenérie. A jak se říká, že s jídlem roste chuť, tak je to i s cestováním. Přirozená touha po poznání žene člověka do světa. Od svého bydliště do všech stran naší vlasti a později i do zahraničí. Docela právem se s nadsázkou může cestování označit jako „Koruna vzdělání“.

Na závěr rozumování o turistice vyjádřím svůj názor starého člověka k životní zkušenosti. Cestování bylo pro mne vždy požitkem z přírody, posílení tělesné kondice a osvěžení duše. Zdá se mi nyní v 86 létech, jak byl život krátký a jak jsem ho ještě účelněji měl prožívat ve svém mládí.

Jaroslav Stárek

Uprchlíci v Pecce

Informace o uprchlické krizi sice zmizely z titulních stran novin a z hlavních zpráv, samotní uprchlíci, lidé vyhnaní ze svých domovů válkou, jsou ale na různých místech Evropy stále. Otázka, zda a jak bude muset na problém zareagovat i Česká republika, je pořád aktuální. Zajímavé svědectví o tom, jak se s vlnami uprchlíků vypořádali naši předci během 2. světové války, přináší peckovská kronika: Nadšený samozřejmě nikdo nebyl, ale nějak se to zvládlo – zhruba tak by se daly shrnout zápisy tehdejšího kronikáře Františka Kudrnovského...

Z kroniky městečka Pecky:

O prázdninách 1942 zřízena byla v Pecce kolonie dětí z říše, většinou z Porýnska. Umístěna byla v hotelu Roubal. V prvním turnu bylo 56 dětí – chlapců s jedním učitelem. Německé úřady vyžádaly si jednu učebnu ve škole pro jejich vyučování, a to v 1. poschodí. Kolonie měla zkratku: KLV Lager (Kinderlandsverschickungslager). Byly to děti z bombardovaného území. Jejich učitel měl opravdu těžkou pozici, aby je udržel v té sebemenší kázni. Za porušení kázně byly přísně trestány, ba i tělesně. Po delší době byli tito chlapci vystřídáni, odešli do jiných kolonií.

(…)

KLV Lager u Roubalů: Děti z 1. KLV Lagru odešly dne 9. února 1943 jednak do svých domovů, jednak do jiných lagrů. Na místo nich přišly dne 19. března 1943 nové děti, a to 51 chlapců z Porýnska opět. Ubytovány byly opět u Roubalů. Třídu měly opět tutéž jako kolonie minulé.

Zabrání školní budovy pro uprchlíky

Ve středu dne 13. prosince 1944 ráno o deváté hodině volal řediteli školy zástupce školské úřadovny její tajemník p. J. Kocourek k telefonu a oznámil mu: Z nařízení úřadu Der Bezirkshauptman in Jitschin – Reichsauftragsverwaltung byla celá budova obecné a hlavní školy zabrána k válečným důležitým úkolům – a to pro uprchlíky – evakuované německé národnosti, ponejvíce z Maďarska. Školní budova musela býti v důsledku tohoto nařízení – jak možno nejrychleji – vyklizena. Odpoledne dostavil se do Pecky okresní hejtman Dr. Pillat z Jičína, který na žádost ředitele školy ponechal ve školní budově dva kabinety, do kterých byly sneseny a uloženy věci z druhých dvou kabinetů. Ostatní místnosti mimo naturálních bytů ředitele a školníka, které ředitel uhájil – musely býti vyklizeny. Vyklizovacích prací zúčastnilo se žactvo a učitelský sbor. Ještě dopoledne přijel do Pecky tajemník školské úřadovny J. Kocourek, který se starostou obce p. Františkem Kudrnovským a ředitelem školy hledali nové místnosti po Pecce, aby naše české děti mohly býti vyučovány.

(…)

Sűdostdeutsches Lager

Dne 18. prosince 1944 nastěhoval se do vyklizené školy Sűdostdeutsches Lager, celkem 148 osob (muži, ženy i děti). Byli to uprchlíci německé národnosti z Maďarska, většinou z Banátu, ostatní z Maďarska středního i z okolí Budapešti, ale někteří i ze Srbska (z Valjeva a Bělehradu), většinou rolníci. V šatně u tělocvičny zřízena byla pro ně kuchyně a v ní postaveny dva kotle. Z tělocvičny zřízena společná jídelna. V ředitelně byla kancelář pro vedoucího a personál. Při vyklízení školy odstraněn byl i školský rozhlas. Ale NSDAP vyžádala si rozhlas a musel býti do ředitelny doručen Rodičovským sdružením. Ve třídách v 1. a 2. poschodí zřízeny noclehárny, odděleně pro muže a ženy s dětmi. Na zákrok ředitele školy u vedoucího museli po nařízení vedoucího udržovat čistotu a pořádek. Počet osob v táboře se měnil. Jednak tím, že Správa dávala dohromady rodiny, které byly evakuací roztrženy a rozstrkány v různých táborech, a také tím, že byli někteří členové tábora nasazeni do práce (muži i ženy) a posléze zařazením mužů do vojenských formací.

(…)

Dne 21. dubna 1945 začal se vyprazdňovat tábor Sűdostdeutsches Lager. Vyprazdňování dálo se po etapách směrem na západ do 24. dubna. 25. dubna opustili školní budovu poslední vedoucí, aniž školu – místnosti předali. Měli tuze naspěch. Zůstal po nich ve třídách strašný nepořádek.

Po převratu zahájeno bylo opět vyučování, a to nejdříve u Fejfarů, Hofmanů a Blažků. Péčí národního výboru byla celá budova školní řádně vyčištěna a vymyta. Práci tu konaly Němky z Borovnice a Stupné. Potom byla budova vymalována, třídy i chodby, aby po Němcích nezůstalo památky...

Připravila Věra Kociánová

Aktuální pomoc uprchlíkům 2015

Pomoc uprchlíkům a lidem v nouzi koordinuje Charita v Hradci Králové
Obrat'te se na odborníky, kteří vám poradí, jak pomoci, aby to bylo účinné:
tel.: 492 604 940, e-mail: poradna.cizinci@hk.caritas.cz

Osmisměrka pro děti

Po vyškrtání desíti druhů cukroví tvoří zbylá písmenka tajenku. Tou je název nové dětské knihy, kterou knihovna nedávno pořídila do fondu. Kdo donese správné znění tajenky do Knihovny Kryštofa Haranta jako první, získává odměnu. Soutěž trvá do uzávěrky dalšího čísla LP (viz zadní strana).

Správné znění tajenky z minulého čísla bylo: Stopa legionáře. Pro výhru si nikdo nepřišel.

-lk-

y	k	č	í	l	h	o	r
l	k	u	p	o	h	ř	p
a	o	č	l	o	r	e	r
n	š	ú	e	i	r	ch	a
ý	í	l	š	n	č	y	c
ž	č	y	í	o	ě	k	n
k	k	k	v	n	a	v	y
y	y	k	n	i	s	u	p

Jak vzniká animovaný film

Každý snad má rád večerníčky a animované filmy. Je jedno, kolik je nám let, ale do světa oživlých postaviček se ponoříme většinou ochotně a rádi. A teď jsme díky Cyrilu Podolskému mohli nahlédnout i pod pokličku toho, jak animovaný film vzniká.

Ateliér Podolský pracoval například na večerníčku Krysáci, ale i na animovaných klipech k písničkám. V současné době připravuje další animovaný seriál o kuchyňských strašidýlkách.

A teď celé to tajemství. Dozvěděli jsme se, jak vzniká filmová loutka, jak se postupně vytváří, jakou má konstrukci, jak se obléká a hlavně jak to, že se pak na plátně hýbe. Kolik úsilí a piplavé práce stojí, než loutka třeba jen pohne rukou. Další složkou animovaného filmu je pozadí a rekvizity. Pak přijde ke slovu zvuk. Postavičky na plátně se musí rozmluvit, musí se dodat ruchy a melodie. Přesto, že práci usnadňují počítače, stejně trvá dlouho, než se film objeví na plátně.

Už tedy zhruba víme, jak animovaný film vzniká, a nezbývá, než se těšit na nový večerníček.

Alena Müllerová

Projekt Edison
aneb osm zemí za jediný týden v peckovské škole

Na naší škole se snažíme umožnit žákům využívat anglický jazyk v reálných situacích. Pořádáme tedy výměnné pobyty a zájezdy do zahraničí, kde žáci anglický jazyk využívají v běžném hovoru při komunikaci s žáky partnerských škol. Věříme, že právě tyto výměnné pobyty a setkávání s lidmi z cizích zemí je motivujícím faktorem, aby se v anglickém jazyce chtěli rozvíjet a zároveň poznávali a respektovali odlišné zvyky a kultury.

Letos však zacházíme ještě dále a účastníme se unikátního mezinárodního projektu Edison, vedeném studentskou organizací Aiesec. Co nás tedy čeká?

V únoru 2016 nás navštíví skupina 9 studentů vysokých škol z různých zemí celého světa. Těšit se můžeme na studenty z Číny, Indonésie, Brazílie, Gruzie a dalších zemí. Tito studenti budou během týdne pracovat se všemi žáky naší školy. V plánu jsou aktivity jako například prezentace fotografií a povídání o těchto zemích, seznámení se zvyky či typickými pokrmy, vyzkoušet si národní tanec a mnoho dalších. Všechny aktivity budou probíhat v anglickém jazyce, a tak pokud v týdnu od 7. února 2016 zavítáte na Pecku, nedivte se, že angličtinu uslyšíte na každém kroku. Ve středu 10. února je pořádán projektový den nejen pro žáky, ale také pro širokou veřejnost. Tímto vás srdečně zveme.

EDISON
education | drive | internationality | students | opportunity | network

Jsme skutečně poctěni, že se tohoto projektu můžeme zúčastnit a už se moc těšíme.

Lucie Morávková

Putování ke Kosti

První listopadový týden sliboval pěkné počasí, a tak by byla škoda toho nevyužít. K turistickému dni přímo vybízel.

Se šestkou a se sedmičkou jsme se vydali ke Kosti. Autobusem a vlakem jsme se museli přiblížit, zase tak zdatní turisté nejsme. Naším startovním místem byly Libošovice. Modrá turistická značka nás dovedla do Vesce, malé vesničky, která se nejednou stala inspirací pro filmaře. To jsme si mohli ověřit, protože místní vedle hasičské zbrojnice tyto filmy připomínají na informační tabuli. Za Vescem jsme opustili civilizaci a zamířili do údolí Plakánek. Modrou turistickou značku vystřídala žlutá, která nás dovedla až ke Kosti. Cestou jsme se zastavovali u informačních tabulí – tato trasa je zároveň naučnou stezkou. U hradu Kost byl čas na svačinu. Po pauze jsme se vydali dál po žluté. Prošli jsme pod Humprechtem a dorazili na nádraží do Sobotky. Na vlak jsme čekali necelou půlhodinku. Po půl druhé jsme přijeli do Nové Paky, odkud jsme ve 14 hodin odjeli do Pecky.

Ušli jsme 11 kilometrů, které jsme zdolali za tři hodiny. Sluníčku se přes mraky podařilo prorazit až po poledni (to už jsme seděli ve vlaku), ale i tak bylo hezky, na turistiku ideálně.

Šárka Kodymová, Šárka Doskočilová

Do Českého ráje
cesta příjemná je

5. listopadu navštívili žáci 8. a 9. třídy v rámci turistického dne Český ráj. Celkem jsme ušli kolem 15 km. Do Libuně jsme se dostali vlakem, počasí nám přálo, bylo slunečno a příjemně.

Pěší trasa vedla přes Pařezskou Lhotu, Pařez, přírodní koupaliště Pelíšek, Prachovské skály až do Jičína. Odtud jsme se vraceli opět vlakem.

Cesta se dětem líbila, proběhla v dobré náladě a bez větších kázeňských problémů.

Libor Stuchlík

Turistický den 2. třídy

Ve čtvrtek 5. listopadu se také žáci druhé třídy vydali na turistický den. Vyrazili jsme po svačince kolem 8. hodiny ráno směrem ke hradu a k lesu Hejduku. Tam byla první zastávka a děti si vyzkoušely hod šiškou na cíl, kluci si postavili domeček z klacků a trávy. Dál jsme šli na Krkonošskou vyhlídku, kde všichni posvačili, někteří si zahráli na honěnou a v kruhu si zaházeli míčkem. Poté jsme sešli dolů do Arnoštova, přes Horní Javoří do Bělé u Pecky. Cestou jsme opakovali názvy listnatých, jehličnatých stromů a názvy některých keřů. Z Bělé jsme pak lesní zkratkou došli na okraj Pecky.

Cesta to byla poměrně dlouhá, ale všichni pochodovali statečně a celou trasu jsme do půl dvanácté zvládli.

Jana Morávková

Tři veteráni

20. listopadu k nám do školy dorazilo hudební trio z Hradce Králové, aby nám představili hudební zpracování pohádky Tři veteráni. Děti měly možnost poznat dechové hudební nástroje – pikola, klarinet, příčná flétna a hoboj. Vyprávění pohádky bylo prokládáno písničkami, které si děti mohly společně s účinkujícími zazpívat. Zpracování této známé pohádky bylo velice zajímavé a pro děti přínosné.

Hana Rejmontová

Tradice vánočního stromečku

Tradice zdobení stromku pochází z území dnešního Německa.

Předchůdcem vánočního stromečku byly zelené větve, které rozdávali koledníci. Jejich smyslem bylo přinést [1]_____ a chránit rodinu i celé obydlí před [2]_____.

Poprvé se v českých zemích objevil vánoční stromeček počátkem předminulého století, v roce 1812. Ve svém bytě v Praze-Libni jej v salonu nazdobil ředitel Stavovského divadla Jan Karel Leibich. Štědrovečernímu stolu, k němuž pozval herce a jejich manželky, vévodila jedle s ozdobami a svíčkami. Vzbudil opravdu velkou pozornost a pověst o něm se rozeběhla celou Prahou. Již příští rok se objevil v mnoha měšťanských domácnostech.

Do chudších domácností se vánoční stromeček dostal až po první světové válce. Zajímavé je, že původně se vánoční stromeček věšel nad stůl špičkou dolů.

Vánoční stromeček se původně zdobil tím, „co dům dal“. Lidé na něj věšeli oříšky, sušené švestky a jablka, perníčky, a dokonce i malé hříbky. Vyráběli také ozdoby ze slámy a z těsta.

-hr-

1. část tajenky

Bytost stavěná ze sněhu

Znamení, které přivedlo mudrce

Větvička, která nesmí chybět o Vánocích v žádné domácnosti

Měsíc zimního slunovratu

Drobnosti věšené na stromeček

Aromatické vánoční koření

Místo narození Ježíška

2. část tajenky

Vánoční rostlina

Štědrovečerní příloha ke kaprovi

Ježíška dětem přivolá zvuk

Po štědrovečerní večeři chodíme do kostela na půlnoční